

Səd şükr ki, yox indi bu saətdə mənimtək  
Bir mömini-pakizə bizim getdə mənimtək!

Sabiqdə ki, əyyami-tüfuliyyətim idi,  
Əhli-nəzəri valeh edən surətim idi,  
Ərbabi-həvəs məsti-meyi-vüslətim idi,  
Vəqtə görə bir parə əməl adətim idi,  
Bir tift ol bilməzdi ləyaqətdə mənimtək,  
Hacı əmulərlə ol söhbətdə mənimtək!

Vəqta ki, cəvan oldum, iyirmi beşə çatdım,  
Əvvəlki işin vəqti ötüşdü, onu atdım,  
Əmma demə tənbel kimi bir guşədə yatdım,  
Açma işin üstün ki, nə aldım və nə satdım...  
Ancaq görüyorsan ki, bu saətdə mənimtək  
Yox bir kişi dövlətdə bizim kətdə mənimtək!

Hər şügl üçün ərbabi ilə durdum, oturdum,  
Hər seydi şikar etmək üçün damımı qurdum,  
Hər vəqtə münasib olaraq fənnimi vurdum,  
Tapdım yeni bir hiylə, olardan geri durdum,  
İndi baxasan cümlə cəmaətdə mənimtək,  
Haşa, görəsən bir kişi təətdə mənimtək!

Gördüm bu cəhan əhlini mən çünki məcazi,  
Əvvəlcə olub məşhədi, vongah hicazi,  
Hacdən qayıdıb aldım ələ şügli-həməzi,  
Saldım araya məsələyi-tulü dirazi,  
Gördüm ki, dəxi yoxdu həqiqətdə mənimtək  
Bir mömini-pakizə bizim kətdə mənimtək!

Qare, sözümü dərk elə, gər varsa şüurun,  
Fənnin var isə örtüləcək cümlə qüsurun,  
Gər sadə isən min də əgər olsa hüzurun,  
Zülmət görünüb dideyi-müfsidlərə nurun  
Təkfir edəcəkdir səni, əlbəttə, mənimtək  
Min mömini-növsaxtə hər kətdə mənimtək!  
Həsəl, nə səyaq isə, bu saətdə mənimtək  
Yox bir kişi hörmətdə bizim kətdə mənimtək!..

